RUPERTUS TUITIENSIS

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 59r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

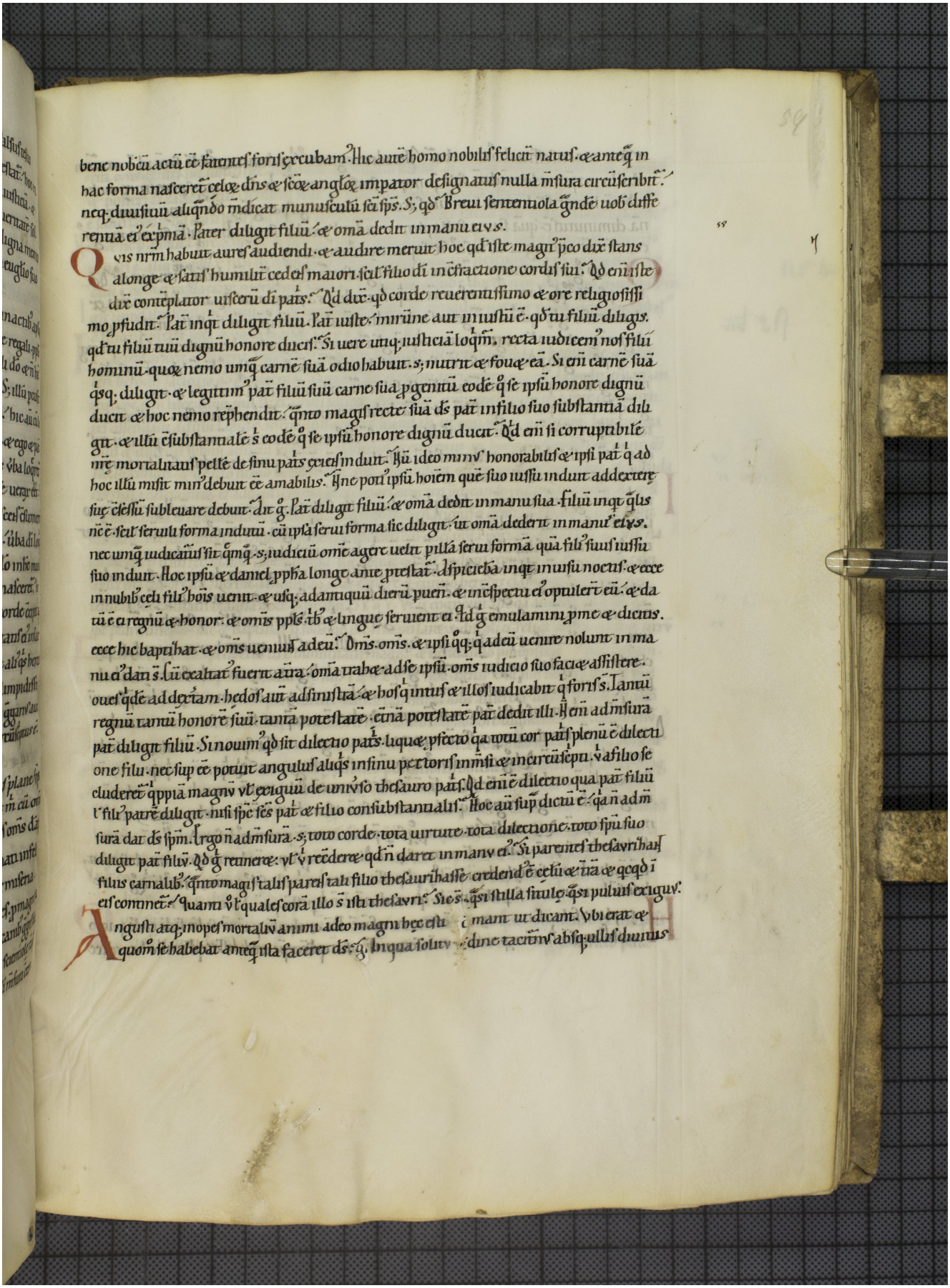

bene nobcũ actũ cẽ fatentes foris ęcubam. Hic autẽ homo nobilis felicit natus. ęq; antẽq; in
hac forma nasceret celoę dns ęt scoę angloę impator designatus nulla mſura circũscribit.
neq; diuisiuũ aliq̃ do mdicat munusculũ sũ ſpſ. S; qd Breui sententiola gndẽ uob dicere
rentũ ei expmũ. Pater diligit filiũ. ęt omã dedit in manu eius.

Quis nrm habuit aures audiendi. ęt audire meruit hoc qd iste magn pco dix stans
alonge ęt satis humilit cedens maiori sicut filio di in cfractione cordis sui. Qd enim iste
dix contemplator uiscerũ di patris. Qd dix. qd corde reuerentissimo ęt ore religiosissi
mo pfudit. Pat inqt diligit filiũ. Pat iuste. mirũne aut in iustũ ẽ. qd tu filiũ diligis.
qd tu filiũ tuũ dignũ honore ducis. Si uere unq; iusticiã loqm. recta iudicem nos filii
hominũ. quoę nemo umq̃ carnẽ suã odio habuit. s; nutrit ęt fouęt eã. Si enim carnẽ suã
qsq; diligit. ęt legitim pat filiũ suũ carne sua pgenitũ eodẽ q se ipsũ honore dignũ
ducit ęt hoc nemo rephendit. qnto magis recte suã ds pat in filio suo substantiã dil
git. ęt illũ ẽ substantialẽ s eodẽ q se ipsũ honore dignũ ducit. Qd enim si corruptibile
mę mortalitatis pellẽ de sinu patris ęcies induit. Hũ ideo minus honorabilis ęt ipsi pat q ad
hoc illũ misit min debuit ẽ amabilis. Hi ne potiũ ipsũ hoiem quẽ suo iussu induit adderent
suę cẽlestũ subleuare debuit. dic q. Pat diligit filiũ. ęt omã dedit in manu sua. filiũ inqt qlis
nẽ ẽ. sed seruili forma indutũ. cũ ipsa serui forma sic diligit. ut omã dederit in manu eius.
nec umq̃ iudicatus sit qmq̃. s; iudiciũ omẽ agere uelit pilla serui formã quã filius iussu
suo induit. Hoc ipsũ ęt daniel ppha longe ante prestat. dspiciebã inqt in uisu noctis. ęt ecce
in nubib celi filius hois uenit. ęt usq; ad antiquũ dierũ puerũ. ęt in cspectu eius obtulerũt eũ. ęt da
tũ ẽ ei regnũ ęt honor. ęt omis ppls tb ęt linguę seruient ei. Id q emulamini pme ęt dicitis.
ecce hic baptizat. ęt omis uenitis ad eũ. Dmis omis. ęt ipsi qq; q ad eũ uenire nolunt in ma
nu ei dati s. Cũ exaltat fuerit a tra. omã trahę ad se ipsũ. omis iudicio suo facię assistere.
ouis qdẽ ad dexteram. hedos aut ad sinistrã. ęt hos q intus ęt illos iudicabit q foris s. Tantũ
regnũ tantũ honorẽ suũ. tantã potestatẽ. etiã potestatẽ pat dedit illi. Hi enim ad mſuram
pat diligit filiũ. Si nouim qd sit dilectio patris. liquęt pfecto qa totũ cor patis plenũ ẽ dilecti
one filii. nec sup ẽ potuit angustus aliqs in sinu pectoris in mſi ęt incircũscpti. v a filio se
cluderet qppia magnũ vt ęcigũ de univso thesauro patis. Qd enim ẽ dilectio qua pat filiũ
t filius patrẽ diligit. nisi spe fes pat ęt filio consubstantialis. Hoc aũ sup dictũ ẽ. qa n ad m
suram dat ds spm. Ergo n ad mſuram. s; toto corde. tota uirtute. tota dilectione. toto spiũ suo
diligit pat filiũ. Qd q reuerere. vt v redderet qd n daret in manu ei. Si parentes thesauri habe
filius carnalib. qnto magis talis pares tali filio thesauri habere credend ẽ cetũ ęt tũ ęt qcqd i
eis continet. quanti v t quales coram illo s isti thesauri. Sic s. qsi stilla siculę qsi pulius exiguus.
Angusti atq; inopes mortaliũ animi adeo magni hęc estimant ut dicant. vbi erat ęt
quom se habebat antęq illa faceret ds. q. In qua solui ... dino tacitũ v absq; ullis diuitis